

KAINA:

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE:
metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 rb. 40 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 rb. 75 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:
Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
15 k. — Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS
ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g-lė,
n. 9. b. 9. Telef. 286-46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dienn
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
6 kan.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. sausio 8 d.

N° 3 (132).

Skaitykite ir platinkite „Lietuvių Balsą“

politikos, literatūros ir visuomenės laikraštį!

„LIETUVIŲ BALSAS“ daugiausia rašo ir rūpinasi Lietuva, jos ateitimi, lietuvių tauta ir visais jos reikalais.

„LIETUVIŲ BALSAS“ šviečia gaivina tautiečių upą ir samonę, organizuoja, rodo kelią, kaip grumtis su šių dienų vargais. Kadangi mūsų tauta — dauguma darbo žmonės, „Lietuvių Balsui“ ypač rūpi darbo žmonių reikalai, jų gyvenimo sąlygų pagerinimas.

„LIETUVIŲ BALSAS“, turėdamas savo korespondentų: Amerikoje, Anglijoje, Danijoje, Svedijoje, Italijoje, Šveicarijoje, Prancūzijoje ir k., duoda daugiausia žinių apie užimtąją Tėvynę ir iš viso pasaulio.

„LIETUVIŲ BALSAS“, pigiai spausdindamas skelbimus-ieskojimus padeda tautiečiams susirasti gimines ir pažįstamus.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina: į Ameriką, Argentina, Angliją, Kanadą, Šveicariją, Daniją, Prancūziją, Italiją, Svediją, ir k.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina du kartus per savaitę.

„LIETUVIŲ BALSO“ kaina Rusuose: metams 8 r., pusei metų 4 r. 20 k., 3 m. 2 r. 20 k., 1 m. 70 k. — Užsieniuose: metams 11 r., pusei metų 5 r. 75 k., 3 m. 2 r. 90 k., 1 m. 1 r.

Skelbimų kaina: prieš tekstą petito eilutė (4 skiltys) 90 k., po teksto 40 k. Giminių ir darbo ieškantiems eilė 15 k.

Adresas: Petrapilis, Saperų g-lė № 9, b. 9, Tel. 286-46. „Lietuvių Balsui“.

„LIETUVIŲ BALSO“ Administracijoje galima gauti „LIETUVIŲ BALSO“ leidinius:

1) Putino; „Kunigaikštis Žvainys — poema ir Raudoni Žiedai — eilės... 2) „Motinos Beieškant“ Ed. de Amicis gražus apsakymas, prof. A. Valdemaro verstas iš italų kalbos. 3) 1917 metų sieninis Kalendorius.

Jau išspausdintas

1917 m. „Ziburio“ Kalendorius.

KAINA 50 KAP.

Platintojams duodami geri nušimčiai.

Kalendorius su paveikslais. Užsakymais kreipties: Ярославль, Романовская 44, О-во „Ziburys“, ir į „Lietuvių Balso“ Administraciją: Петроградъ, Саперный пер. 9—9.

Kalendorių pardavinėja visi „Lietuvių Balso“ igaliotiniai.

Petrapilyje „Ziburio“ kalendorių didžiausias sandėlis pas A. Dundzilą, „L. B.“ administratorių, Saperų g-lė 9 — 9.

SMOLENSKE

Lietuvių D-jos Centro Komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti naujai įsteigta mechanikos dirbtuvei tuoju reikalingi gerai moką savo amatą darbininkai:

2 špižo formieriu, 2 metalo tekintoju, 5 šaltkalviai ir 3 kalviai. TAIP PAT REIKALINGI MOKINIAI: vaikinai nuo 14 metų: 2 špižo formieriu, 2 metalo tekintoju, 4-ri šaltkalviai ir du kalviu. Dirbtuvė dirba karo reikalams.

Mokiniams proga išmokti amato!

Kreipties: СМОЛЕНСКЪ, Рызницкая 18, Василиусу; arba į Centro Komitetą: ПЕТРОГРАДЪ, Басковъ пер. 29—18. Agran. S. Klimui.

Advakatas J. Brazaitis

prašo Lituanijos Komiteto Friburge

suteikti žinių apie pasilikusius Lietuvoje gimines. Apie visus žino Keturvalakių par. kunigai (Vilkaviškio aps., Suv. gub.).

Aš ir sesers sveiki, darbą turime.

ВИТЕБСКЪ, Двинское Военное Окружное Интендантское Управление.

17-2

1917 m. sausio 14 d.

Lietuvių vakaras Novoje Derevnėje.

Vaidins dviejų veiksmų komediją „Apsiriko.“ Lietuvių darbininkų choras padainuos keletą liaudies dainų. Po vaidinimo SOKIAL iki 11^{1/2} nakties. Tramv. №№ 2, 3, 15. Vakaras bus: Novaja Derevnia, Ferzin. per. № 3 latvių salėje.

Bilietai galima gauti: Petrap. pusėje — Barmaliejevo g. № 18, b. 17 P. Mačinsko, Didž. Maskvos g. № 14, b. 48, L. Giedraitis; Viborgo pusėje — Bezborodkino prosp. № 19, b. 15, pas Želvį.

Bilietai kainos nuo 1 rb. 05 kap. iki 3 rb.

Petrapilis, sausio 8 d.

Reikia daugiau sutarties.

Mūsų visuomenės gyvenimas bėga keturiomis srovėmis. Toki buvo mūsų visuomenės sudėtis prieš karą, žiūrint į ją srovių žvilgsniu, toki ji tebėra ir dabar, maž daug. Koro metu toje srityje neįvyko jokių atmainų. Tikslai, rodos, bi skiriasi kiek nuo to visuomenės pasiskirstymas srovėmis per Petrapilio Lietuvių Draugijos d. k. n. š. visuotinius susirinkimus, ypač paskutiniuosius. Čia matome tik tris sroves: dvi iš kraštų ir vieną viduryje. Bet tai tik valandos apsirėškimas. Čia ne išnykusi buvo katra nors iš dviejų kairiųjų srovių, o tik abidvi buvo sudariusi bloką, norėdami būti stipresni nugalėti visiems kitiems, kas tik ne jų krypsnio.

Bet mums šiuo tarpu rūpi ne tikslus mūsų visuomenės susiskaldymo nustatymas, pagaliaus, ne atskirų srovių dėsnių gvildymas, ne jų kritika; šiuo atveju mums rūpi visai kas kita — mums rūpi tas ryšis, kuris sudaro srovę tarp visų savo šalininkų; mums rūpi, kiek tampa yra susirišusi viena ar kita visuomenės grupė vienos ar kitos srovės ryšiais.

Dabar karo metas. Mūsų šalį ir mūsų tautą likimas pastatė dviejų susikovusių galybių tarpe, ir ar mes norime ar nenorime, šio karo audra yra įtraukusi mus į patį tą sukūrį. Visos šalys ir tautos, ir pačios didžiosios, visą savo gyvenimą taiko karui, tvarko taip, kad jis, kiek galint, kuomažiausia padarytų žalos. Visa karui — tik tai ir girdėti visur. Mes, kad ir nenoromis atsidūrę negailestingos kovos sukuryje, turime įtempti visas savo pajėgas ir išgales, kad išliktume gyvi ir tiek stiprus, kad galėtume lig dabar ne tik atsispirti smūgiams, kurie ant mūsų sukritę, bet dar bent kai kuriuos neišvengiamus atsitikimus pakreipti taip, kad jie būtų mums kartais, kur galima, ir naudingi, o jei kenktų, kad kenktų kuomažiausia. Mes turime būti patys tiek gajūs, kad paskiau įstengtume atgaivinti ir visą šalį. Kaip tas uolus vienuolis į visa turi žiūrėti „sub respectu aeternitatis“ (amžinybės žvilgsniu).

Kiek kartų yra tekę vienam ar kitam paliesti Lietuvos ir lietuvių klausimą šio karo metu, visi yra pripažinę, kad tas klausimas ir mūsų šalies reikalai tiek tik parups kitiems, kiek mes patys mokėsime juos iškelti ir ginti. O mes tik tada įstengsime tai tinkamai padaryti, jei patys būsime stiprūs; o būsime stiprūs tik tada, jei būsime organizuoti, jei mokėsime ir išgalsime pasirodyti kaip kompakti tauta, o ne paskidi žmonės.

Mes esame tauta dar permąža susiglaudusi savo tarpe, permąža sutapusi. O turime tapti organizuotais! Kadangi

yra faktas, jog mūsų visuomenė yra pasiskaidžiusi srovėmis, tai tauta bus tiek organizuota, kiek stipriai bus organizuotos srovės. Todėl, mūsų išmanymu, svarbu, kad kiekviena srovė, kuri veikia visuomenėje, būtų savo tarpe kuogeriausiai susirišusi, kompakti, kitaip sakant, kad ji būtų organizuota. Tada ir visoms srovėms bus lengviau susitarti vienai su kita ir surasti bent kai kuriose vietose bendrą vagą, nes srovių atoveiksmė vienos į kitą bus didesnė.

Jeigu pažvelgsime į mūsų sroves skyrium, tai pamatysime, jog tos, kurios stovi sparnuose, yra daugiausia susiglaudusios ir organizuotos; ypač kompaktus bus kairysis sparnas. Vidurys gi — tai palaidą masę. Visuomenės gyvenimo pusiausvirai būtinai reikalinga, kad ir ta grupė žmonių būtų daugiau susirišusi savo tarpe, o ne toki paskida, kaip dabar.

Mūsų visuomenėje, vadanas toje dalyje žmonių, kuri paprastai (siaura prasme) visuomenės vardu yra vadinama, kaip tik bus daugiausia to tipo žmonių, kurie nedera nė į katra sparną, vadinas vidurio žmonių, tokių, kurių politikos ir visuomenės tvarkos įsitikinimai yra vienodi arba visai artimi. Bet jie yra paskidi. Reikalinga, kad tie dėsni, kurie yra bendri — tautybės ir demokratybės — būtų aiškiau suformuluoti ir paleisti į visuomenę; reikalinga, kad būtų surastos taisyklės, kurios riktų tų bendrų įsitikinimų žmones, bendrųjų vidurio srovės (jei taip pavadintume — tautos demokratų) dėsnių šalininkus.

Mes šiuo tarpu nei tų bendrųjų dėsnių, nei taisyklių negvildome; mes tik apčiuopomis palietėme srovių ir jų organizacijos svarbą mūsų visuomenėje; mes šiuo tarpu tik bendrai nurodėme tai, kas, mūsų išmanymu, svarbu. Padarę tai, mes kviečiame tuos, kuriems rūpi visuomenės susitvarkymas ir nuo kurių daugiausia tai pareina, kad jie atsiliptų į mūsų paliestuosius klausimus^{*)}.

Ruginis.

Redakcijos prierašas. Mes laikome Ruginio keliamąjį klausimą labai svarbų ir esame su juo vienodos tuo klausimu nuomonės. Tai noromis pavedame tam reikalui mūsų laikraščio skiltis ir nuo savęs kviečiame mūsų visuomenės veikėjus atsilipti.

Imtiniai (belaisviai).

(Žiūr. „Liet. Bal.“ № 2).

Pirmiau, kai dar nebuvo mūsų komitetų, lietuviams siunčiamąsias dovanas paprastai dalijo rusų komitetai; jie arba išdalydavo dovanas visiems sto-

*) Mums rodos, kad mūsų laikraščiai neatsakys vietos, ypač „Lietuvių Balsas“, kuriame šiuo metu daugiausia svarstoma visuomenės klausimai.

Ruginis.

vyklos gyventojams, arba sudalydavo kilusiems iš Lietuvos, kartais ir visai gražiai sudalydavo — tik lietuviams. Nors dabar kitaip virto, tačiau ne pro šalį šiek tiek pacitavus iš vieno laiško:

„Colle stovyklos dovanų skirstomoji rusų komisija.

2/VIII/16 mūsų komisija gavo iš Tamstos 2 dėži su 78 siuntiniais ir labai buvo susirūpinusi. Taip jau priimta ir, mūsų išmanymu, yra teisingiausia, kad mūsų komisija tarnauja visiems Rusų piliečiams, neskirdama nei tikybos, nei tautos. Ilgai filosofiskai galvojusi, komisija nutarė išskirstyti visas dovanas tarp kareivių, kilusių iš Kauno, Vilniaus ir Suvalkų gub.“

Tas atsitikdavo ir kitur. Komitetų steigimas stovyklose be galo svarbus ne tik praktikos žvilgsniu (imtiniai pamaitinti), bet dar daugiau moraliniu. Kai daugiau pradedama rūpintis savaisiais, ir vokiečiai į tai atkreipia dėmesį ir jau nebelaiko jų bejėgę mase, kuri galima lengvai nuskausti. Kalbant apie imtinių lietuvių šelpimą, šitas ypač ir reikia turėti galvoje. Kur patenka mūsų dovanos, siunčiamos imtiniais, kaip jos skirstomos, — šiek tiek jau galima buvo suprasti iš mano laiško; dabargi paskaitysiu tam tyčiai kelis laiškus, kad dar aiškiau būtų matyti mūsų brolių už geležinių sienų.

„Brandenburg.

Brandenburgio stovyklos imtinių lietuvių komiteto nariai turi garbę pranešti ponui Lietuvių Dr-jos Centro Komiteto igaliotiniui Kopenhagoje, kad siuntinys № 110 su 15 dėžių pieno, 15 kl. duonos, 15 sv. cukraus ir 60 gabalėlių „maggi“ gautas ir išdalytas 16 žmonių, esančių dabar stovykloje; jų sąrašą, taip pat ir kitų 16 lietuvių, išėjusių į darbus, greitai pristatysiu.

Visi stovyklos imtiniai siunčia Tamstai ir visiems aukotojams širdingos padėkos žodį ir broliškus pasveikinimus. Dėkingi komiteto nariai

vyr. unterof. Kostas Stepanionis, felč. Mik. Knininis ir A. Baltrušaitis.“

„Havelberg. 3/VIII/16.

D. G.! Tamstos pasiūstus valgom. daiktus Butkaus ir Klimaičio vardu gavome. Širdingai dėkojame. Visi čia gyvenantieji lietuviai turi didelio noro įsisteigti savą komitetą; dėl to tariasi su vokiečių valdžia. (Dabar jau įsteigtas Havelberge liet. kom. J. S.). Dėkojame Tamstai ir prašome neužmiršti mūsų ir paskui. Visų vardu J. Butkus.“

„Dveberitz. G. Dvi dėži su 20 dovanų kiekvienoje: skalbiniai, muilas, tabakas, arbata ir sausainiai — komitetas gavo ir padalijo esantiems stovykloje lietuviams. Visų ir savo vardu tariame širdingą dėkui už šią materialinę ir moralinę pagalbą mūsų tautiečiams. Skalbiniai ne taip jau mums reikalingi, jų vietoje siųskite geriaus lašinių arba cukraus. Ar negalima būtų atsiųsti atskirų dovanų, maistingesnių, krutine sergantiems? Lietuvų Komitetas: V. Turskis, O. Stugevičius ir A. Sankauskas.“

Visur, kiek galima, stengiamės nusiųsti knygų bei laikraščių. Jų gavimas labai pareina nuo vietos komendantūros. Amerikos laikraščius beveik visus įleidžia, Rusų gi „Liet. Balsas“ pavyko tik kai kur pasiųsti.

Kuriamasis Č. Sasnauskio vardo Draugijos susirinkimas.

Naujų Metų dieną 2 valandą Petrapičio Lietuvių Dr-jos del karo nuk. š. Komiteto bute (Lermontovo pr. 50) įvyko pirmasis visuotinis — kuriamasis — naujos draugijos susirinkimas.

Draugijos kurėjų pakvietimai buvo išsiuntinėti į žymiesiems mūsų kolonijos veikėjams, tarant ne mažiau kaip 70. Susirinkimam gi atvyko 23 žmonės. Daug kas iš pakviestųjų savo neatsilankymą aiškina nepatogia diena — karštuoju vizitų metu. Kurėjai vėl aiškina negalėję toliau atidėlioti susirinkimo,

kad nesutrukdytų neatidėtinų, draugijos laukiančių darbų.

Susirinkimo programoje buvo pažymėti pirmąsio komiteto ir revizijos komisijos rinkimai ir kitų einamųjų dalykų svarstymas.

Visų pirma profesorius Česnys susirinkusiems priminė didžiojo mūsų muziko Č. S-kio nuopelnus ir svarbą mūsų dailės kultūroje ir trumpai pranešė apie šios draugijos pirmtakūnus — „Sasnauskio būrelį“ — nudirbtuosius darbus: Č. S-kio muzikos palikimo įgijimą „S-kio Fondo“ pradėjimą, didžiosios S-kio dienos organizavimą, „Lietuviškos Muzikos“ antrąjį išleidimą ir k. k., o galop — šios draugijos įsteigimą. Pasirodė, kad draugijos įstatai, ilgai ir rūpestingai statinėti buvusiojo „Būrelio“, neužsyk tegalėję prasisprauti pro vyriausybės Scila-Charibdą: pirmuoju atveju, del kai kurių „liberalizuojamų“ punktų, draugijos įstatų įregistravimas buvęs suturtėtas. Tik šiek tiek naujai ištaisius įstatus, draugija buvo patvirtinta 1916 gruodžio 20 d. Tam Tikrosios prie miesto viršininko Draugijų Tarybos (№ 1034). Kurėjais buvo pasirašę G. Feterauskis, pr. B. Česnys ir V. Matulaitis.

Paklausus susirinkusiųjų, kas norės įstoti draugijon, pareikalauta perskaityti dr-jos įstatai. Pasirodė, d-jos tikslas esąs — palaikyti didžiojo mūsų muziko Č. Sasnauskio atminimą draugėje — remti tautinę lietuvių muziką. Dr-jos priemonė, įstatų leidžiam, gana platus: jai leidžiama daryti koncertai, paskaitos, steigti bibliotekas, muziejai, kursai, rinkti tautos muzikos medžiagą, leisti knygos bei laikraščiai ir tt. Veikimo rajonas, kol kas, pažymėtas tik Petrapičio su priemiesčiais; bet, reikalui atsiradus, ketinama plėstis ir toliau. Jeigu draugija turėtų kada liautis veikusi, jos turtas turėtų tekti Liet. Dailės Draugijai (Vilniuje). Susipažinę su įstatų turiniu, visi susirinkusieji įsirašė draugijos nariais, imokėdami metinio mokesnio po 5 rub.

Priejus prie valdybos rinkimų, pirmų pirmiausia nutarta, kad Komitete turi būti 7 žmonės. Paskui slapto balsavimu Komitetan išrinkti. kun. prof. Česnys, daininkas Kutkauskis, kun. Tumas, muzikas Žylevičius, artistas Vaičekus su žmona, žinomąja daininin Vaidikiene, ir bažnyčios muzikos žinovas kanauninkas Narijauskas. — Kandidatais liko: G. Feterauskis, L. Noreika ir kun. prof. Reklaitis. *Revizijos Komisijon* išrinkti: advok. K. Šalkauskis, dailininkas A. Varnas ir V. Matulaitis. Kandidatais liko: Jasudis ir Ruzgas. — Išrinktieji Komiteto nariai, dr-jos įstatais privalo patys pasiskirstyti pareigomis — pirmininko, kasininko ir t.t.

Naujoji draugija ne tušiomis rankomis pradės varyti visuomenės darbą: nuo buvusiojo „S-kio Būrelio“ ji gaus nemažą sutaistytą turtą. Nekalbu apie pinigų. Gyvais pinigais besikaitant — „Būrelis“ gali palikti jai tik skolų. Bet jis paliks jai tai, kas yra brangiau už pinigus: visą Sasnauskio palikimą su autoriaus teisėmis, taip pat didoką išleistų leidinių krūvą, kuriuos bereikia paskleisti tarp pirkėjų.

Linkime naujai draugijai vaisingai darbuotis taip simpatingoje mūsų kultūros dirvoje!

Žemaitis.

Švedų Lietuvių Komiteto posėdis.

1916 m. gruodžio 29 d. Švedų Lietuvių Komiteto posėdyje, kuriame dalyvavo kanauninkas Olsauskas (jis važiuoja Ryman pas Popežių del suorganizavimo kolekto nukentėjusiai del karo Lietuvai katalikų bažnyčiose) tarp kita ko nutarta:

I. atsiųstas iš Amerikos Tautos fondo 35,273 kronas K. Lingageno ir mano vardu nukentėjusiems del karo Lietuvoje tuojau išsiųsti Tautos fondo nurodymu: — 8% šių pinigų Vilniaus komitetui nukentėjusiems del karo šelpti ir 20% Kauno komitetui;

II — nusiųsti širdingą padėką Tautos Fondui už atsiųstas aukas Švedų Lietuvių komitetui;

III — prašyti amerikiečių, siunčiant aukas, neužmiršti ir „Žiburio“ draugijos Marijampolė, kuri šiuo laiku šelpia mokyklas ir nukentėjusius del karo, nes žinoma, kad „Žiburio“ draugijai truksta irgi pinigų, kaip ir kitoms lietuvių organizacijoms užimtojoje Lietuvoje;

IV — išleisti keletą tukstančių knygelių švedų kalba apie Lietuvą ir išsiuntinėti jas Švedijos protestantų vyskupams ir kunigams prieš apskelbimą bažnyčiose rinkimų nukentėjusiai del karo Belgijai, Lenkams ir Lietuvai;

Belgų, Lenkų komitetų ir Švedų lietuvių komiteto vardu liepos mėnesyje buvo įteiktas prašymas Švedijos arkivyskupui paskirti protestantų bažnyčiose rinkimus minėtosioms šalims, ir jau girdėti, kad kolekta būsianti paskirta;

V. — pasiųsti Švedų lietuvių komiteto 3 delegatus su prašymu į Švedijos karalijos brolių Prinčą Karolį, Švedijos raudonojo kryžiaus pirmininką, (kurs dažnai tarpininkauja rusų su vokiečiais), kad palengvintų grįžti iš Švedijos į Lietuvą, nes dabar grįžtantieji čia išbuva 5—6 ligi gauna leidimą, ir taip pat palengvinti susižinojimą su Lietuva.

VI. — Lietuviams, norintiems pasimokyti pavyzdingo Švedijos pietų akcio, Švedų lietuvių komitetas suteiks tam reikalui pagalbos.

Jonas Aukštuolis.

Stokholmas 4—I—17.

Korespondencijos.

PETRAPILIS.

1916 m. gruodžio už Nevos Vartų gelžkelininkų klube buvo vaikams eglėlė su spektakliu. Vaidino du kartų: 3 valandą dieną sukvietėms iš viso Nevos Vartų rajono lietuvių vaikams, o 6 valandą vak. suaugusiems svečiams.

Vaidino J. Geniušo dramatinę fantaziją pasaką: „Senieji ir Naujieji metai“, pačiam autoriui režisuojant.

Mūsų ištremtiems vaikeliams J. Geniušas padovanojo gražią Naujų metų dovanėlę, dramatinę fantaziją pasaką: „Senieji ir Naujieji metai“. Veikalėlis nusisekė ir dailės, ir sceningumo atžvilgiu. Jo forma ir turinys remiasi lietuvių simbolizmo pamatu. Jis neša žmogaus sielą kažkokion užburton pasakų šalin. Tik ten autorius randa nekaltoms vaikų sielėms teisybę, grožę, užuojautą... Tamsioje girioje, tarp piktų žvėrių pasirodo nuplyše, suvargę vaikučiai. Namie be duonos, be malkų pasilikto tėvai... „Aplinkui tik šmėklos ir vilkai staugia“... Iš niekur pagalbos nėra. O čia žmogėda galanda dantis. Ar tai ne mūsų realus gyvenimo simbolis? Bet štai nauji metai — aplink ji burs mergaičių baltais marškinėliais. Tai mūsų vaikelių sielos. Jos naivios. Duokit šuniuką, titę, saldinių.

Bet ten neužmatuotose sielos gelmėse glūdi prakiliesnių troškimų: „Meteliai, leiskit grįžti tėvynėn!“ Stoka vietos neduoda visą išvildyti šį turiningą veikalėlį — tik pasakysiu, kad į susirinkusią publiką ir publikėlę šis veikalėlis padarė gilų malonų įspūdį. Už tai publika dėkojo J. Geniušui pasiprašę jį į estradą.

Tikimės, kad autorius ir ateinančiais metais neužmirš vargstančių vaikučių ir apdovanos juos naujomis panašiomis dovanėlėmis. Labai būtų pageidaujama, kad šis veikalas, o taip pat „Našlaitė“ ir „Gaidį pagavo“, to paties autoriaus, būtų atspauzdinti, kad galėtų gėrėtis jais ne tik Petrapičio, bet ir visi kiti tremtiniai vaikeliai, išsklaidyti po plačiąją Rusiją.

Po vaidinimo pasirodė scenoje J. Geniušo vedamas didelis vaikų choras, kuris labai puikiai padainavo kelias dainėles.

Pagaliaus prie gražiai papuoštos eglėlės vaikai pagiedojo: „Sveikas Jėzau

mažiausias!“ Apsilankiusieji kunigai ir J. Geniušas išaiškino jiems eglėlių reikšmę.

J. Zdūnaitis.

JEKATERINOSLAVAS.

Lietuvių vakaras. Gruodžio mėn. 11 d. vietos artistų mėgėjų kuopelė su taisė vakarą Savitarpinės pašalpos nepasiturinčių Jekaterinoslavo lietuvių Draugijos naudai. Režiseruojant p. A. Geniušui, Briansko dirbtuvių mokyklos salėje suvaidino du farsus: „Neatmezgama mazga“ — Petliuko ir „Audra Giedroje“ — T. Gutovskio. Pasibaigus vaidinimui, miršus p. St. Jančiausko batutos vedamos, padainavo kelias dainėles.

Oras tą vakarą buvo labai blogas: snigo, lijo, šiaurys vėjas putė; bet vis tik žmonių prisirinko gana daug. Nežiūrint, kad vidurinių mokyklų mokiniai buvo įleisti veltui, vakaras davė 40 rub. gryno pelno, kuris ir atiduota minėtos draugijos kasai.

Apie patį vaidinimą šiuo tarpu žemiau pasirašiusysis nieko negali pranešti visuomenei, delto kad prieš prasižėdiant vaidinti gavau išeiti iš vakaro del ištikusios nelaimės: buvo gauta žinia, kad plešikai išplėšė komiteto sandėlį. Vagis Mykolas Rimkus, paleistas sužeistas kareivis, priglaustas komiteto (tarnavo pasiuntiniu), pasinaudojo bjauriu oru ir vakaru, išplėšė sandėlį ir išnešė 4 pūdus ir 4 svarus padų odos. Plešikas, atlikęs savo niekšiską darbą, pasislėpė. Apvogė tarpe 7—8 val vakaro; apie 9½ val., buvo pranešta policijai. Ar išeis iš to kas, ar suseks niekšas — nežinia; policija gana šaltai į tai žiūri. Paskutiniu metu be galo visokių vogimų atsitinka, ir policija sakosi labai apsunkinta.

Nuostolis tuo žymesnis, kad odą vargais negalais buvo mano išgauta veltui iš vietinio Kunig. Tatijanos Komiteto Skyriaus ir buvo skirta taisyti batams vargšams tremtiniais ir mokiniais.

Atsakomasis vakaro taisytojas

L. Kairiūnaitis.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Naujas karo ministeris. Vietoje atstatyto Suvajevo karo ministeriu paskirtas M. Bieliajevas, kuris kitados buvo karo ministerio Polivanovo padėjėju.

Rumunų pabėgėliai kunigai. Kadangi rumunų pabėgėlių skaičiuje daug yra kunigų (pravoslavų tikėjimo), tai rusų sinodas išleido įsakymą, kad rusų dvasininkai jiems visa kuo padėtų.

Irkutskas. Irkutske ir visuose apskričių miestuose nebėra žibalo. Dageleje vietų žmonės sėdi patamsyje. Todel žmonės patys ima jau dirbtis naminiu būdu žvakes. Taip pat vietos žmonės labai užsiima degtinės varymu. Degtinę daugiausia dirba iš rugių, kurių į miestą jau nebeveža parduoti, nes juos beveik visus degtinei suvartoja. Degtinę, tiesiog viešai pardavinėja ir gabena į kitas tolimesnes vietas. Geria ją visi: valstiečiai, dvasininkai ir inteligentai.

Vladivostokas. Vladivostoke guli daug odo prekių, atvežtų iš Japonijos ir Amerikos, bet jų negalima toliau vežti į Rusiją, nes nėra vagonų. Guli taip pat apie 325,000 pūdų žuvų, kurios moka daugiau kaip 3 milijonus rublių.

Pastaruoju laiku čia labai pradėjo vogti, plėšti ir žudyti. Dažnai randa gatvėse išmestų kiniečių lavonų, kurių, kaip kalba, nenorį laidoti del to, kad labai brangiai dabar moką laidotuvės.

Rusų ir rumunų draugija. Sausio 3 d. Odesoje buvo steigiamasai Rusų ir Rumunų Draugijos susirinkimas; šios draugijos svarbiausias tikslas suartinti

rusų ir rumunų tautos. Susirinkime dalyvavo atbėgusieji į Odesą rumunų senatoriai, eks-ministeriai ir šiaip įžymesnieji rumunų pabėgėliai. Buvo pasakyta keletas prakalbų, kaip užmegzti tvirtesni tarp abiejų tautų ryšiai.

Rumunų pabėgėliai. Per Kievo stotį daug pravažiuoja pabėgėlių rumunų, važiuojančių daugiausia į Poltavos guberniją. Tarp pabėgėlių yra profesorių, laikraštininkų, advokatų, daktarų. Kadangi yra daug pabėgėlių, tai didžiosios kunigaikštystės Tatjanos komitetas parūpino stotyse žmonių, mokančių prancūzų arba rumunų kalbos, kad davinėtų pabėgėliams reikalingų jiems patarimų.

SVETUR.

Dideli šalčiai. Azijos rytuose, aplink Charbiną, Port-Arturą, Inkou, Čifu, Cindao tokie dideli šalčiai, kokių paskutiniaus 30 metų dar nebuvo buvę. Nuo šalčio žuvo daug jaunų pušų. Garlaiviai taip pat sustojo vaikščioję.

Rumunų tarnovimas rusų kariuomenėje. Iš Rumunijos nuo vokiečių yra daug išbėgusių Rusijon jaunų vyrų. Jei tikėti laikraščiais, rumunai žadą prašyti rusų vyriausybės priimti juos rusų kariuomenės eilėnais, kad tokiu būdu galėtų jie išvien kovoti su priešininkais vokiečiais.

Žmonių maitinimas Vokioje po karo. Vienas įžymus vokiečių politikas Michaelis parašęs straipsnį, kuriame išrodo, kad susitaikinus vokiečių valstybės maisto dalykai busi maždaug keletus metų toki, koki jie dabar. Del to valstybei reikės ilgai dar laikytis kortelių sistemos įvairiems maisto produktams, jeigu dar vokiečių priešininkai darysią visokių kliūčių pasaulio rinkose.

Kaip vokiečiai žydus vargina. Iš Grajevo, Suvalkų, Bielostoko ir kitų miestų vokiečiai, kaip praneša patys žydai, buvę išvarę iš Vokietijos daugelį žydų bulvių kasti. Toks darbas žydams pasirodęs tikra katorga, nes paprastai žydai tokių ūkių darbų niekada nedirbė, o čia vokiečiai prispyrę juos nuo pat ryto iki sutemstam knaisioti kartais drėgną ir šaltą žemę ir rankioti bulves. Be to, kaip rašo laikraščiai, vokiečiai bauriai elgėsi su bulviakasiais ir maža jiems mokėdavo už darbą — už tris savaites tikrai 13 markių.

Krupo fabrikos skyrius. Laikraščiai praneša, kad Bukarešte vokiečiai nori įtaisyti Krupo fabrikos skyrių. Iš Austrijos jau atvežta esą daug metalų ir iš Silezijos akmeninių anglių.

Centro imperijų nota neutralinėms valstybėms. Austrijos Vengrijos ir Vokios vyriausybės įteikė neutralinėms valstybėms raštą, kuriame pasisako, kaip žiūrindos į tai, kad sąjungos valstybės atsisakė taikintis. Austrijos Vengrijos vyriausybės rašte pasakyta:

„Keturių centro valstybių sąjunga pasiūlė taikintis, laukdama, kad šis pasiūlymas bus priimtas. Bet priešininkai nė susipažinti neparodė su taikos pasiūlymo turiniu ir nieko iš savo pusės nepasiūlė. Jeigu keturių valstybių sąjungos priešininkai reikalauja sumindžiotos laisvės taiseis atgaivinti, o taip pat tautų principą pripažinti ir laisvą nedidelių valstybių gyvenimą, tai užtenka pažvelgti į tragingą airių ir suomių likimą, į Anglijos, Prancūzijos ir Italijos spaudžiamą Šiaurės Afriką ir, pagaliaus, į graikų dabartinį tasmą, kad apvertinus priešininkų reikalavimų teisingumą.“

Vokiečių vyriausybės rašte maždaug irgi tas pats pasakyta ir išreikšta viltis, kad jie nugalės ir kad susilauksią tokios taikos, kuri leistų Europos valstybėms lygiomis teisėmis dirbti išvien didžioms kultūros užduotims.

Naujas sąjungininkų ultimatas Graikijai. Gruodžio 31 d. 1916 m. sąjungininkai įteikė Graikijai naują raštą, kuriu reikalauja, kad graikų vyriausybė

išpildytų visa tai, kas buvo reikalaujama gruodžio 18 d. ir 27 d. Kartu taip pat Graikijai nurodyta, kad ji neteisingai paskelbusi, jog savo kariuomenę baigianti gabenti į Pelopenesą. Iš tikrųjų gi nedaug kariuomenės ten buvo nugabenta. Naujajame sąjungininkų rašte nenurodyta, kada jų reikalavimai turi būti išpildyti, bet sąjungininkų pasiuntiniai, iduodami raštą, žodžiu pasakė graikų ministerių pirmininkui Lambrosui, kad jie laukia greito atsakymo. Graikų ministerių pirmininkas neva sutikęs tai išpildyti.

Vokiečių jaunuomenės rengimas į karą. Vokiečių vyriausybė išleido įsakymą, kad moksleiviai ir šiaip jauni vyrai, kurie netarnauja kariuomenėje, lavintųsi ir mokytųsi kariauti, kad tokiu būdu būtų paskui geri kareiviai.

Rumunija. Privaziavus daugybei pabėgėlių į Jasių miestą, pritruko daugelio valgomųjų produktų ir jų kainos baisiai pakilo. Jasių municipalitetas, kovodamas su spekuliacija, pakvietė visuomenės veikėjų ir įsteigė tam tikrą komitetą, kurio nariai turės daboti, kad prekijai nedarytų kokių suktybių. Spekuliantus baus kalėjimu arba ištėrimu. Be to, rumunų vyriausybė rekvizavo mieste daug butų ir šiaip namų, kuriuose sutalpino evakuotus iš provincijos visokios rūšies valdininkus ir įstaigas.

Daugelis rumunų aristokratų iš Bukarešto ir kitų miestų atvažiavo Petrapilin; kai kurie žada važiuoti į užsienį.

Bulgarų užimame Konstancos mieste taip pat trūksta valgomųjų daiktų. Del to bulgarų vyriausybė nutarusi sumažinti miesto gyventojų skaičių. Tuo tikslu vyriausybė lengviau leisianti išvažiuoti iš miesto žmonėms, ypač turintiems daugiau kaip 45 metus ir mažiau kaip 14 metų.

KARAS.

Rusų šone. Zborov-Zoločovo geležinkelio rajone ir Augustovkos pietų pusėje vokiečiai labai dažnai šaudė į rusų kariuomenę. S v i s t e l n i k ū pietų pusėje priešininkai kulkosvaidžiu apšaudė rusų apkasus, bet kulkosvaidis buvo rusų armotos šoviniu numuštas. Į pietus nuo Jamnicos kaimo (palei Bistricos upę) priešininkai apšaudė rusų būrius.

Smurgainių miesto pietų pusėje rusų būriai priejo iki vokiečių apkasų ir susprogdino 3 minų galerijas.

Rumunų šone. Bistric-Kimpolungo geležinkelio rajone priešininkai puolė rusų kariuomenę ties augštuma „4285“, bet buvo atmušti.

Priešininkai puolė rumunus į pietų vakarus nuo Pralea (už 18 varstų į pietus nuo Kasinos upės įtakos į Trotuso upę), bet kontrataka buvo atmušti. Rusų kariuomenė puolė priešininkus ties Gerlesči kaimu, bet didesnės priešininkų pajėgos privertė rusus pasitraukti iš šito kaimo. Rusų kariuomenė po artilerijos šaudymo paėmė Vedeni kaimą (už 10 varstų į pietų vakarus nuo Galaco). Priešininkai, gavę paspirties, smarkiai puolė rusus, norėdami užimti Vedeni kaimą, tačiau jiems nepasisekė paimti rusų apkasus.

Kaukazo šone. Be atmainų.

Anglų šone (Prancūzijoje). Visu kariuomenės šonu žvalgų susirėmimai. Į šiaurės rytus nuo Bomon-Gamel anglai buvo paėmę tranšėją pusantro varsto ilgio ir 200 belaisvių.

Mesopotamijoje. Į šiaurę nuo Kuto miesto, dešiniajame Tigro upės krante, anglams pasisekė, jie paėmė 200 belaisvių.

Aigipte. Anglų raitininkai paėmė stiprią priešininkų poziciją palei Rafos miestą (30 mylių nuo El-Arišo). Čia anglai paėmė 1600 belaisvių ir 4 armotas.

Italų šone. Austrų puolimai palei Trentiną buvo atmušti. Palei Karsą italams pasisekė paimti vieną priešininkų tvirtumą.

Albanijoje. Italai paėmė Grabenio miestą (pakeliui iš Liaskovicos į Koricą).

Paskutinės žinios.

Rusų šone. Kričkos kaimo rajone (prie Bistricos upės) priešininkų būrys prisiartinio prie rusų, kurie privertė juos pasitraukti, palikus rusams daug ginklų ir kitų karo pabuklių.

Karpatų kalnuose, Pnovio kalno pietų pusėje priešininkai puolė rusus, bet buvo atmušti.

Rumunų šone. Rusų kariuomenė sulaukė priešininkų puolimą Oitoso upės pietų pusėje. Rumunai atmušė vokiečių puolimus Monestirka-Kašinul pietų pusėje (prie Kasinos upės).

Jūrose. Vokiečių nardomosios laivės nuskandino 9 anglų ir 2 prancūzų prekių laivų.

Laiškai Redakcijai.

I.
G. R.

Prašau suteikti vieteles šiam mano trumpam atitaisyimui.

Perskaitęs „L. B.“ № 99 (1916 m.) straipsnelį: „Ar katalikų bažnyčioms yra reikalingi tarnai?“, kame p. N-jų J-as kaltina katalikų dvasinę vyresnybę, kad nepasirūpinusi atleisti nuo kariuomenės bažnyčių tarnų, k. a. vargonininkų, zokrastijonų, laikau savo priedermę atitaisyti mestąjį viešai mūsų dvasininkų apkaltinimą. Iš Machilevo vyskupijos kanceliarijos sužinojau, kad vargonininkų atleidimu nuo kariuomenės jau senai rūpinamasi. Pastaruoju gi laiku surinkęs reikalingų informacijų apie bažnyčių aptarnavimo stovį vyskupijoje, patsai vyskupas J. E. J. Ciepliakas kreipėsi 1916 m. spalio 11 d. (dokum. №5545) į Mobilizacijos Skyrių prie Vyriausiojo Štabo, prašydamas suteikti tinkamą prolengatą Vyskupijos vargoninkams. Deja, lig šiol dar nesulaukta jokio atsakymo.

Augščiau minėtame dokumente kalbama visai tiksliai apie vargonininkus, nes zokrastijonams atleisti nesurasta vyriausybės įtikinamų pamatavimų.

Reikėjo tat p. N-jų J-ui pirmiau, negu viešai kitus kaltinus, gerai dalyką ištirti. Tai viena. O antra, atsižvelgti į aplinkybes, kuriose yra katalikų Bažnyčia Rusijoje. Niekados negalima lyginti katalikų Bažnyčios padėjimo Rusijoje su kitų tikėjimų kuopų padėjimu. Racijs yra aiškos kiekvienam akvyiai sekančiam Bažnyčios gyvenymą Rusijoje.

Su tikra pagarba
Seminar. prof. Kun. K. Rėklaitis.
Petrapilis 1—I—17.

II.
G. R.

„Naujosios Lietuvos“ praėjusių № 46 atsakoma bei prikašiojama man, kad aš teisinu sanatorijos tvarką, bet vienok tuo neįtikinu.

Aš neketinau ir neketinu jų įtikinti. Tik vardu tiesos apšviečiau apjuodintą dalyką, neleidamas klaidinti visuomenės. Ir dabar tuo pačiu tikslu rašau.

Rašoma augščiaus minėtame „N. L.“ numeryje, kad vis dar gaunama žinių, faktų sanatorijai juodinti. Bet kiek anie buvo tikri faktai, tai ir šitie tokie pat. Jei ligoniui išbuvus sanatorijoje 8 mėnesius su viršum, prašoma ir pranešama, kad jis turi jau atleisti vietą kitam ligoniui, laukiančiam vietos; ir jei laukus pusantro mėnesio nuo pirmo pranešimo, ligonis kelia didžiausią trukšmą, kuris kenkia kitų ligonių sveikatai,—tai, pranešus antrą kartą, kad nebus duodamas valgis, turi būtina atleisti vietą. O jeigu jis ir tada to nedaro, tai, man rodos, visai nenuostabu, kad gąsdinama palicija ir neduodamas

valgis. Vis tik, man rodos, per 45 dienas ir pinigai iš komit. galima išgauti. O kad palto neturi šilto kelionei, čia jau niekas nekaltas, nes nereikėjo už pusdykį parduoti, karščiams užėjus, o šalčiui atėjus aimanuoti, kad tai del palto negalima išvažiuoti; reikėjo atminti, kad po vasarai esti žiema. Tai gi, supraskit skaitojai, kad būtų buvę visi čia pirmiaus buvę tokie ligonys, kaip šis, tai nė vienas nebūtų galėjęs naujas įtilpti sanatorijon, nes nebūtų buvę vietos. Šiaip ar taip, bet vis tik matyti, kokiais norais bėgama nuo tų „gaivintojų“; matyti, jie ne tokie, kaip juos nori parodyti.

J. Kapsas.

Pranešimai.

—:O:—
I.

Kun. Tatijanos Jekaterinoslavo Komiteto Gimnazijos.

Kaip buvo pranešta laikraščiuose, Jekaterinoslave atsidarė dvi gimnazijos: vyrų ir moterų. Nors gimnazijos veikia jau 3 mėnuo, bet ir dabar tebesikreipia į Lietuvių Komitetą gana daug jaunuomenės, prašydami pranešti jiems, ar negalėtų atvažiuoti Jekaterinoslavan įstoti vyrų gimnazijon. Negalėdamas kiekvienam skyrium atsakyti, pasinaudoju laikraščio skiltimis ir pranešu štai ką:

1) augstosiose klasėse, pradedant 3—4, vietų dar atsirastų; egzaminai paskirti 1917 m. sausio 9 d.

2) norintieji atvažiuoti Jekaterinoslavan, turi būtina turėti Jekaterinoslavo gubernatoriaus leidimą; kitaip nebus palaikyti tremtiniais ir jokių pašalpų iš vietinio K. Tatijanos Komiteto Skyriaus nebus galima jiems išrupinti;

3) bendrabučiuose, vietinio Kun. Tatijanos Komiteto skyriaus lėšomis laikomuose liekių vietų nebėr, ypač berniukams.

L. Kairiūnaitis.

II.

Liet. Mažturčių Draugija sausio 14 d. Giriose (Liesnoj) salėje „Zimnij Teatr“ 2-ой Мурынскій просп., д. №47. (Tramvajus № 20, sustoja prie pat salės) taiso didelį lietuvių vakarą. Vaidins neseniai mirusio Lietuvoje žymaus scenos darbininko Gabrieliaus Liansbergio - Žemkalnio 4 veiksmų dramą — „Blinda“. Pradžia 7½ v. v. Visas pelnas skiriamas Mažt. Dr-jos mokyklai laikyti Giriose. Bilietų kaina nuo 70 k. iki 3 rub. Ložos nuo 8 rub. iki 9 r. 50 k. Bilietų galima gauti p. Navickio krautuvėje Passadnaja, № 48, pas p. Juozapaitį Karavannaja, 14, kv. 13, Tel. № 282-40 p. I. Bartašių, Vibrogo pusė, Nižegorskajaja, № 15, kv. 15, Lietuvių vartojų krautuvė, Nikoliskij pr., № 6 ir Mažturčių Dr-jos Mokyklose—Gavanėje, Veselnaja, 19, kv. 7, už Narvos Vartų Petergofskajaja ul., № 1, kv. 18 ir Giriose, Viborgskoje šose, № 31.

Valdyba kviečia apsilankyti vakaran kuodaugiausia svečių ir tuom padėti Dr-jai varyti kultūros darbą.

VALDYBA.

III.

Pranešu, jog „Lietuvių Balso“ igaliotiniams ir kitiems užsiskakusiems „LIETUVIŲ KALENDORIŲ“ platiniui — siuntiniai visiems išsiųsti gruodžio 15—24 d. 1916 m. Kas lig šiol negavo, tai vien tik del to, kad paštas ilgai sulauko siuntinius.

Jonas Rinkevičius.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

EMILIJA BRINKLAČIA Kauno gub., Pandėlio par., Gerkonių sod., ieškau tėvų, brolio ir seserų Anelės ir Adelės. Петроградъ, В. О. 15-я линия д. № 34, кв. 34.

2396—2

EMILIJA VAICEKAUSKAITĖ Kauno gub., Panevėžio aps., Želmės m., ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Везенбергская ул. № 36, кв. 21.

2398—1

1917 metams

patogiausias Kalendorius tai

„LIETUVIŲ BALSO“

Šieninis mėnesinis nu-
plėšiamas Kalendorius.

Kaina 50 kap.

KALENDORIUS YPAČ TINKA: Komitetams, bendrabu-
čiams, prieglaudoms, kontoroms, mokykloms, dibtuvėms ir
kitoms įstaigoms bei šeimynoms.

KAS UŽSISAKO „Lietuvių Balsą“ metams arba pu-
sei metų, tam kalendorių siunčiame veltui.

KURIE UŽSISAKĖ AR UŽSISAKO „Lietuvių Balsą“
pusei metų arba metams per mūsų įgaliotinius, prašome
kartu pasiimti iš jų ir dovaną Kalendorių.

Kalendorių galima pirkti pas visus „Liet. Balso“ įgaliotinius.

*Petrapilyje: Švietimo Kultūros Sekcijoje, Baskovo g-lė
29—18. Lietuvių spaustuvėje pas J. Rinkevičių. Prie šv. Kotry-
nos bažnyčios: knygų krautuvėje „Ksiėgarnia katolicka“ ir pas
laikraštininką Krustą. Prie šv. Stanislovo bažnyčios, 1-oj rato-
je prie bažnyčios ir Vyborgo pusėje pas bažnyčios zokrastijoną.*

Reikalingi platintojai kitur! Platintojams duodama gerų nuosimčių.

„L. B.“ ADMINISTRACIJA.
ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9—9.

Tinkamiausias lietuviams laikraštis

„DARBININKAS.“

„DARBININKAS“ eina antradieniais, ketvirtadieniais ir še-
štadieniais.

„DARBININKAS“ rūpinasi darbo žmonių gerove, nurodi-
nėja kelius, kaip savo būvį pagerinti.

„DARBININKAS“ deda daug straipsnių iš darbininkų gy-
venimo, duoda naudingų darbininkams pasiskaitymų, rašytų
pačių darbininkų.

„DARBININKAS“ duoda įdomiausių žinių iš viso pasaulio.

„DARBININKAS“ visuomet spauzdina: gražių eilių, dai-
lių vaizdėlių ir apysakų.

„DARBININKAS“ visuomet patiekia savo skaitytojams:
svarbiausių, naudingiausių ir įdomiausių straipsnių supran-
tama jiems kalba.

„DARBININKAS“ nuolat išleidinėja gražių, pigių ir nau-
dingų knygelių.

Skaitykite ir platinkite „DARBININKĄ“ ir jo leidinius!!!

Prenumeratos kaina: tris kartus per savaitę metams 3 doleriai; pusei
metų 1 dol. 50 centų; vieną kartą per savaitę, užsisakant tik šeštadieniais 8-nių pusl.
numerius, metams 1 dol. 50 centų; pusei metų 75 c.

ADRESAS: „DARBININKAS“
242 W. Broadway, So Boston, Mass.

339.—7

Vieninteliai Akademieniai vyriškų ir moteriškų drabužių kirpimo
kursai Pirmosios drabužių kirpėjų Susiėlpimo Draugijos.

Petrapi. Vladimire pl. n. № 1/3, but. 11 (jelti iš pl.). Tel. 482-30.

Baigusieji (sios) šituos kursus gauna kirpėjo (jos) liudymą ir rekomenduojami (mos)
į vietas.

Kursuose dailininkas specialistas moko anatomo-geometrinio pašymo — meno
reikalingo dabar taip vyriškiems taip moteriškiems drabužiams kirpti.

Prie kursų yra tam tikri kursai sužiestiesiems karoiviams.

Antroji grupė vakarinių kursų (pamokos nuo 8—10 val. vak.) prasidės š. m. sau-
sio 15 d. :: Norint pasiteirauti arba įsirašyti į kursus, kreiptis į kursų raštinę: nuo
10 v. ryto ligi 6 v. vak. ir nuo 8—10 v. vak.

Kursų programos duodamos dykai!

15—1

Geriausią šiuo laiku lietuviui dovana:

LIETUVIŲ KALENDORIUS 1917 metams.

Kaina 50 kap.

Kaina 50 kap.

Prašome pasiskubinti užsisakyti!

Kas nusipirks, tikrai nesigailės, nes ras daug įdomių ir naudingų pa-
siskaitymų ir kitų žinių. Būtent: straipsnių, pritaikytų dabartiniam lietuvių
gyvenimui, eilių, apysakų, gražių minčių. Ypač ras žinių, kurios dabarti-
niu laiku labai įdomios, būtent: kaip gyvenama užimtojoje Lietuvoje, kaip
susižinoti su užimtaja Lietuva, kaip surasti savo gimines ir pažįstamus
Amerikoje gyvenančius, kur gauti žinių apie kariuomenėje tarnaujančius;
kaip pinigų pasiskolinti, o taip pat žinių iš karo lauko, būtent: kaip gy-
venama apkausoje ir daug kitų.

Kalendorius gražiai išleistas, didelio formato: 128 pusl. Yra paveikslų.

Su užsakymais kreipties pas JONĄ RINKEVIČIŲ: ПЕТРОГРАДЪ Си-
меоновская ул. 7, кв. 6; arba pas Stasį Jackevičių: Москва, Срѣ-
тенка, Селиверстовъ пер. 4. Taip pat galima gauti „Lietuvių Kal.“
Švietimo ir Kultūros Sekcijoje prie Centralinio Liet. Kom.: Baskov per.
29—18, „Lietuvių Balso“ Administracijoje: Sapernyj per. 9—9, ir pas
visus „Lietuvių Balso“ įgaliotinius ir platintojus.

Platintojams nuleidžiama geras nuosimtis. NESIVĖLINKITE SU UŽSAKYMAIS!

Kviečiame užsisakyti „Rygos Garsą“
1917 metams!

Rygos Garsas eina du sykiu savaitėje; yra pigiausias lietuvių lai-
kraštis, nes metams moka 5 rub., užsisakant gi dalimis —
50 kap. mėnesiui.

Užsieny „Rygos Garso“ kaina: metams 8 rub., 6 mėn. 4 rb.,
3 mėn. 2 rub.

Rygos Garsas visiems prieinamas, nes viską rašo aiškiai
ir suprantamai.

Per **Rygos Garsą** skaitytojai įgija rimtą nuomonę einamųjų
klausimų ir pagrindinių gyvenimo reikalų, nes Rygos Garsas
vedamas krikščionių dvasia.

Rygos Garsas spauzdinama daugybė žinių apie karą, iš karo pa-
laukių ir apie mūsų tautiečių karo nukentėjėlių gyvenimą ir
reikalus, taip pat daug rašoma apie V. Dūmą, vidaus reikalus
ir kas dedas užsienyje.

Rygos Garsas visų dabartinių seniausias lietuvių laikraštis,
todėl apie jį nėra ko daug skelbti, tik tai: — IMTI IR UŽSISA-
KYTI tas senasis pažįstamas ateinantiems metams.

Rygos Garso kaina: metams 5 rub., dalimis užsimokant — 50 kap.
mėnui, 3 mėn. — 1 rub. 50 kap., 6 mėn. 3 rub. Užsisakyti galima
nuo 1 d. kiekvieno mėnesio.

Adresas laiškam ir pinigams: г. Рига, Елизаветинская ул. № 22.
Редакция „Rygos Garsas“.

ELŽBIETA ČAPAITĖ ieško savo tėvo Juozapo
Čapo. Петроградъ, Смоленская ул. 11, боль-
ница. 2354—8

JONAS NAVADUNSKIS Kauno gub., Panevė-
žio aps., Pakruojaus m., ieškau motinos, giminių
ir pažįstamų. Петроградъ, 11-я рота, № 13—29
2392—1

JUOZAS SVIDRAS iš Kauno gub., Panevėžio
aps., Nereikonų sod., ieškau tėvo, giminių ir pa-
žįstamų. Петроградъ, 11-я рота № 13—29.
2393—1

VLADAS MATULIONIS ieškau giminių ir pa-
žįstamų. Юго-Западный фронтъ, 105 полевая
контора Армейскій авіаціонный отрядъ, В.
Матулянишъ. 2395—1

KAROLIS FINKIS iš Naujamiesčio, Suv. gub.,
ieškau brolio Rudolfo ir seserų Emos ir Bertos
Albat, gyvenančių Amerikoje, Broklino mieste.
Russija, Smolensk, Vitebskoje šosse № 132,
zavod „Vilija“. Prašau Amerikos laikraščių atsispausdinti.
2384—1

PRANAS ŽVIRBLYS (staliorius) iš Paliubio
kaimo, Svetošino vals., Naumiesčio aps., Suv. gub.,
ieškau švogerio Džidolfo Morkevičiaus, gyvenu-
sio Kaune. Смоленскъ, Витебское шоссе № 132,
заводъ „Вилія“. 2387—1

BALTRAMIEJUS KURILAVIČIUS Suv. gub.,
Marijampolės aps., Prienų par., ieškau motinos
Kurilavičienės Elžbietos, brolio Antano, giminių ir
pažįstamų. Петроградъ, В. О. Большой пр.,
№ 72, кв. 8. 2381—3

MYKOLAS JANUŠEVIČIUS iš Kauno gubern.,
Panevėžio aps., Biržų vals., ieško giminių ir pa-
žįstamų. Луга, 1-ый запас. артил. дивизионъ,
канцелярія 3-ей батареи. 14—2

MAGDELENA STAKNIONIŲTĖ, Suv. gub., Kro-
kalaukio par., Krekščionų kaimo, ieškau giminių ir
pažįstamų. Москва, Марьяна роща за Линіей
5-го проѣзда № 44. 1—2

ELENA BURINSKIOTĖ Suv. gub., Krasnos
par., ieškau giminių ir pažįstamų. Москва, Марья-
на роща за Линіей 5-го проѣзда № 64. 2—2

ANASTAZIJA NARAUSKIOTĖ Kauno gub., Šu-
lakių par., Ažėnų kaimo, ieškau tėvelio, giminių ir
pažįstamų. Москва, за Линіей 6-го проѣзда
№ 12. 3—2

Kareivis JONAS BALTRUMAS Kauno gub.,
Ukmergės aps., Kavarsko par., Demeikių-Laviškių
sod., ieškau savo giminių ir pažįstamų ir iš Kauno
Dvasinės Seminarijos klieriko Pauliukonės. Pra-
šau atsiliepti! Дѣйствующая Армія, Лейб-гвар-
дія 2-ой Стрѣлковой Царско-селскій поляхъ,
рота Его Высочества. 4—1

JURGIS DAGILIS iš Jonučių kaimo, Freidos
vals., Marijampolės aps., Suv. gub., ieškau brolių
ir pažįstamų. Петроградъ, Витебская ул., № 16,
кв. 5. 5—3

EMILIJA SKERYTE iš Kauno gub., Kamajų
par., Kransų sod., ieškau brolio Juozapo, gyvenan-
čio Amerikoje, giminių ir pažįstamų: Петроградъ,
Смоленская ул., № 11, кв. 6. 6—1

IEVA DANAITE Kauno gub., iš Telšių m., ie-
škau brolio Vincento, švogerio Juozapo ir sesers
Petronelės, gyvenančios Amerikoje. Atsiliepkite:
Петроградъ, Смоленская ул. № 11, кв. 6. 7—1

Kareivis JUOZAPAS BALČAS Aimulskės vien-
sėd., Pušaloto par., Panevėžio aps., ieškau giminių
ir pažįstamų. Дѣйствующая Армія, 6-ой Обоз-
ный баталіонъ, 28 транспортъ. 8—3